

ពិសិការរដ្ឋប្បវេណីក្រសួងសង្គមកិច្ច និង អតីតយុទ្ធជន

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ប្រកាសលេខ ២២ ស.ក.អ

ស្តីពី

នីតិវិធីនៃការដោះស្រាយវិវាទបុគ្គល

រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញច្បាប់ការងារ

សំរេច

ប្រការ ១ : ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទបុគ្គល មុននឹងប្តឹងទៅតុលាការ គ្រប់រឿងវិវាទបុគ្គលត្រូវតែកាត់ណាមួយប្តឹងទៅអធិការការងារ ឬ អភិបាលការងារ ដើម្បីធ្វើការផ្សះផ្សាជាមុនសិន ។

នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារ នៃក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន ស្ថិតនៅអគារលេខ ២៨ ផ្លូវ សម្តេចព្រះធម្មលិខិតអ៊ិត សង្កាត់ជ័យជំនះខ័ណ្ឌដូនពេញមានសមត្ថកិច្ចទទួលខុសត្រូវផ្សះផ្សាវិវាទការងារនៅរាជធានីភ្នំពេញ ។

អធិការដ្ឋានសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន ខេត្ត ក្រុងដទៃទៀតមានសមត្ថកិច្ចទទួលខុសត្រូវផ្សះផ្សាវិវាទការងារនៅខេត្ត ក្រុងរៀងខ្លួន ។

ប្រការ ២ : ក្រោយពីបានទទួលបណ្តឹងពីភាគីណាមួយ អធិការការងារ ឬអភិបាលការងារត្រូវធ្វើលិខិតអញ្ជើញទៅភាគីទាំងអស់មកផ្តល់ព័ត៌មាន និងឯកសារជាកត្តាធានានាដែលខ្លួនចង់បានដើម្បីផ្សះផ្សាវិវាទអោយបានសមស្រប ។

ការសាកសួរព័ត៌មានបន្ថែមនេះត្រូវធ្វើឡើងមួយភាគីម្តងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ។ គ្រប់ពេលសាកសួរ ព័ត៌មានបន្ថែមត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុទុកជាឯកសារដោយមានចុះហត្ថលេខាអធិការ ឬ អភិបាលការងារនិងភាគីដែលផ្តល់ព័ត៌មាននោះផង ។

ប្រការ ៣ : បើភាគីដើមចោទ ឬ តំណាងនៃជននេះ មិនព្រមអញ្ជើញទៅផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមជូនអធិការ ឬ អភិបាលការងារតាមកាលកំណត់ ឬ ក្នុងរយៈពេល ៣ ថ្ងៃយ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីថ្ងៃកំណត់ “ ឆិតតែថ្ងៃធ្វើការ ” ដោយគ្មានមូលហេតុសមស្របទេនោះ ពាក្យបណ្តឹងនោះត្រូវទុកជាមោឃៈ ។
បើភាគីចុងចោទ ឬតំណាងនៃជននេះមិនព្រមចូលបង្ហាញខ្លួនក្នុងថ្ងៃវេលាដោយ មូលហេតុដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១នៃប្រការ ៣នេះ រឿងវិវាទត្រូវចាត់ទុកថាមិនសះជា ហើយត្រូវចាត់ទុកថាភាគីចុងចោទមានកំហុសដូចការចោទប្រកាន់របស់ភាគីដើមចោទទាំងស្រុង ។

ប្រការ ៤ : បន្ទាប់ពីបានទទួលព័ត៌មានសព្វគ្រប់អស់ហើយ អធិការ ឬ អភិបាលការងារ ត្រូវធ្វើលិខិត អញ្ជើញម្តងទៀតអោយភាគីទាំងសងខាងចូលរួមប្រជុំជាមួយគ្នា ដើម្បីធ្វើការផ្សះផ្សា ។
ភាគីវិវាទអាចអោយគេជួយអម ឬ អោយគេតំណាងខ្លួនបាន ។
បើភាគីដើមចោទ ឬ តំណាងនៃជននេះមិនចូលរួមប្រជុំតាមកាលកំណត់ ហើយគ្មាន បញ្ជាក់ មូលហេតុសមស្របទេ ពាក្យបណ្តឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។
បើភាគីចុងចោទ ឬតំណាងនៃជននេះមិនចូលរួមប្រជុំតាមកាលកំណត់ហើយគ្មានបញ្ជាក់មូលហេតុសមស្របទេរឿងវិវាទត្រូវចាត់ទុកថា មិនសះជា ហើយត្រូវចាត់ទុកថា ភាគីចុងចោទមានកំហុសដូចការចោទប្រកាន់របស់ភាគីដើមចោទទាំងស្រុង ។

ប្រការ ៥ : លិខិតអញ្ជើញដែលមានចែងក្នុងប្រការ ២ និងប្រការ ៤ ត្រូវធ្វើ ជូនភាគីតាមសំបុត្រអនុសិដ្ឋដែលមានហត្ថលេខាចុះបញ្ជាក់ថាបានទទួលហើយ ។

ប្រការ ៦ : ជនទាំងឡាយនិងអាចជួយអម ឬ ធ្វើជាតំណាងរបស់ភាគីវិវាទបាន លុះត្រាតែជននោះជា មនុស្សពេញវ័យដែលច្បាប់ទទួលស្គាល់ ហើយអាចសំរេចកិច្ចការបានផង ។

ប្រការ ៧ : ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុនៅរាល់ពេលប្រជុំផ្សះផ្សាដោយមានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ពីការយល់ព្រម ឬ មិនយល់ព្រមសះជានឹងគ្នា ។ កំណត់ហេតុនោះត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអធិការ ឬ អភិបាលការងារព្រមទាំងហត្ថលេខារបស់ភាគីទាំងសងខាងនិងត្រូវចម្លងចែកភាគីផង ។

ប្រការ ៨ ក្នុងករណីសះស្បើយ បើភាគីណាមួយកំណត់ហេតុនេះទៅអនុវត្ត ភាគី នោះត្រូវទៅប្តឹងចាងហ្វាង
 តុលាការការងារឬ បើពុំមានតុលាការនេះទេ ត្រូវទៅប្តឹងប្រធានតុលាការខេត្ត ក្រុងសំរោយ ចេញ
 ដីកាសំរេចអោយចុះ លើកំណត់ហេតុរបស់អធិការការងារនូវបម្រុងបង្គាប់អោយប្រតិបត្តិកំណត់
 ហេតុនោះតែម្តង ។ ការប្រតិបត្តិកំណត់ហេតុត្រូវប្រព្រឹត្តទៅឃ្លាហែងជាសាលាក្រុមតុលាការការ
 ងារដែរ ។
 ប្រធានតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចនោះ គឺប្រធានតុលាការខេត្ត ក្រុង ដែលកំណត់ហេតុនៃការ
 ផ្សះផ្សាបានធ្វើនិងចុះហត្ថលេខា ។

ប្រការ ៩ ក្នុងករណីមិនសះស្បើយ ដោយរាប់ទាំងការមិនសះស្បើយដែលមានកំណត់ក្នុងប្រការ ៣ និងប្រការ ៤ ខាង
 លើផង អធិការឬ អភិបាលការងារត្រូវជំរាបទៅភាគីអំពើសិទ្ធិរបស់ភាគីដើមទោទៅដែលអាចធ្វើ
 ពាក្យប្តឹងជាបន្តទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចទៅតាមបែបបទ ដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។ អធិការ ឬ
 អភិបាលការងារត្រូវផ្តល់ជូនទៅភាគីនូវកំណត់ហេតុនានាខាងលើ ដើម្បីចំពេញសំណុំ រឿងនៃការ
 ប្តឹងបន្តនោះផង ។

ប្រការ ១០ ប្រកាសនេះមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រដ្ឋលេខាធិការ
 ហត្ថលេខា និង ត្រា
ស៊ីម សែម

ប្រកាសលេខ ២៣ សកអ

ស្តីពី

**ថ្ងៃឈប់បុណ្យដែលក្រុមហ៊ុនមានប្រាក់ឈ្នួល
 រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ការងារ និង អភិវឌ្ឍន៍**

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៧៣